

בס"ד א' ניסן ה'תשע"ב
הדלקת נרות - 17:35
צאת השבת - 18:27
רבנו תם - 19:11
לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 615

@ אין אומרים **"צדקתך"** במנחה של שבת.
@ מיום שבת - **"ברכת האילנות"**.
@ מיום שבת - **"פרשת הנשיאים"**.
@ כל חודש ניסן אין אומרים **"תחנון"**.

אברהם יגל
לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

מפטירין : "כה אמר" (יחזקאל מה)
וב' פסוקים "השמים כסאיי"

פרשת ויקרא
שבת החודש

השבת מוציאין ג' ספרים

מעייני הפרשה:

הקב"ה מצווה את משה על הקרבת הקורבנות השונים המובאים כנדבה או כחובה.
פירוט סוגי הקורבנות : עולה, מנחה, שלמים, חטאת או אשם.
"ויקרא אל משה"
סמוך למה שקראנו: "ואש תהיה לילה בו". לרמז שאם תבוא על האדם צרה שזה בבחינת לילה, אזי יקרא אל משה וינצל בזכות משה רבנו ואז מידת הדין תתהפך עליו לרחמים ככתוב וידבר ה' - לשון רחמים **ותוציא אותו למאור** - שהם אותיות לאמר.
"וישחט אותו על ירך המזבח צפונה לפני ה"
רמז, אם יש באדם שלש תאוות הללו, צריך להתגבר עד שיסירם מליבו. והם: **תאוות הנשים** רמוז במילה **ירך**, **תאוות האכילה** רמוז במילה **המזבח**, **ותאוות הממון** רמוז במילה **צפונה** (על דרך הכתוב מצפון זהב יאתה). לכן אם מנצחים את היצר הרע בשלושה דברים הללו, **מגיעים למדרגות של "לפני ה"**.
"ונפש כי תקריב קרבן מזבח" (ב' א')
לא נאמר נפש בכל קורבנות נדבה אלא **במנחה**. (רש"י)
מי דרכו להביא מנחה? עני. אמר הקב"ה, מעלה אני עליו **כאילו הקריב נפשו**. לתת טעם אחר למה נאמר נפש בקורבן עני לפי הזהר הקדוש. אמר רבי שמעון: תא חזי כל אינון בני עלמא איתחזיין קמי קודשא בריך הוא בגופא ונפשא, וסמכנא לא איתחזי אלא בנפשא בלחודי. דהיינו: כל בני האדם מתראים לפני הקב"ה בגוף ונפש. אבל העני אינו מתראה כי אם בנפש בלבד. לכן נקט בעני **"ונפש כי תקריב"**, דמסכנא לא איתחזי אלא בנפשה בלחודי.
"אדם כי יקריב מכם קרבן לד"
חסידים שאלו את רבם רמ"מ מקוברין. הלא אמרו חז"ל (יומא כ"ב) **כל תלמיד חכם שאינו נוקם ונוטר כנחש אינו תלמיד חכם** ומפני מה רבינו מרבה לסלוח בפוגעים בו? כלום אינו ת"ח? ענה: אם אהיה נוטר ונוקם, כשאבוא לב"ד של מעלה ישאלוני: מפני מה נקמת ונטרת ועברת על לאו תורה **"לא תקום ולא תטור"**? אם אומר שאני תלמיד חכם, יצחקו וילעיגו לי הגם **"אתה' בת"ח! אבל אם ישאלוני הלא ת"ח אתה מדוע לא נקמת ונטרת? אז אענה: לא ידעתי שהני ת"ח וכך לא ילגלו עלי...** (ב. בר דין הי"ו)

פינת הניבים והפתגמים

פסומא בארבה = כמו עור שפגש וְתוּעָה בְּדַרְכּוֹ לִרְדֹּת מִן הַגֵּג, וְסוּפוֹ נוֹפֵל לְאַרְבֶּה, וְכֵן הַצִּלִּית לִרְדֹּת בְּלֹא פִנְיָה תַחֲלָה. טַעַם = חֶשֶׁב או עֲשֵׂה דָּבָר-מָה בְּאוֹפֶן בְּלִתי נִכּוֹן. תַּעֲה = הִלֵּךְ לִכְאֹן וּלְכָאֹן בְּלי יָדִיעַת הַכוּוֹן הַנִּכּוֹן.

דוגמה: הַמְדַרִּיךְ אֵינוֹ בָּקִי בְּשִׁמוֹת הַיְּשׁוּבִים, וְכֹאשֶׁר נִשְׁאַל שְׁאֵלָה הוּא מְגַשֵּׁשׁ פְּסוּמָא בְּאַרְבֶּה. **מקור:** וְדִלְמָא פְּסוּמִין בְּאַרְבֶּה? [בְּבִא בְּתֵרָא, יב]. (גיבונקו)

לכל משפחת **בנאי** היקרה. צוות העלון **"אברהם יגל"** משתתף בצערכם במות האב הצנוע והענו **יצחק בנאי** בן לאה ז"ל שנפטר השבוע כו' אדר תשע"ב. נשגרתנחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תוסיפו לדאבה עוד ואך ששון ושמחה ישיגוכם תמיד.

הסירו מכשול מדרך עמי!
אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.

העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

העלון טעון גניזה

בניך בשתילי זתים - חינוך

איך מגדלים ילדים שמתנהגים יפה? האם רק בעונשים?
ממש לא. לצד העונש - כשצריך, יש לפרגן לילד על התנהגות נאותה. המחמאה לילד על התנהגות טובה היא דלק לשחזור המעשה אצל הילד. החוויה החיובית הזו, מבחינת הילד, תביא אותו לחזור ולהפנים את המעשה שהביא לה. ולא, אין במחמאות של ההורה משהו משחית, כמו שיש הטוענים מקרב אנשי החינוך. אין ילד בעולם שנוהג נכון רק כשהוא מקבל מחמאות ופרגון.

מומלץ לכל הורה לאמץ לעצמו מילות שבח ומחמאות כחלק מהיום יום, גם על דברים שלכאורה מובנים מאליהם. לדוגמה: "אסף, כל הכבוד שהורדת את הצלחת שלך מהשולחן אחרי האוכל" או "יעל, יופי שזכרת לשים את הבגדים שלך בתוך סל הכביסה ולא לזרוק אותם מעליו..." וכדומה.

כל הורה אמור לדעת שגבולות הכרחיים לחינוך של ילדים, אולם יש הורים הנוטים להציב גבולות מוגזמים הפוגעים בביטחונם העצמי והרגשי של הילד ולעיתים אף בכישוריו החברתיים. כדאי לשים לב לסימנים הבאים (במיוחד אם כמה מהם מופיעים יחד) ולבדוק האם הם תוצאה של נוקשות יתר בחינוך.

שבת החודש

שבת לפני ראש חודש ניסן מוציאים שני ספרי תורה. אחד קוראים בו בפרשת השבוע והשני קוראים בפרשת בא "החודש הזה לכם ראש חודשים". כשחל ר"ח בשבת, מוציאים ג' ספרי תורה. פרשת "החודש" פותחת במצווה הראשונה שבה נצטווה עם ישראל כעם: מצוות קידוש החודש. הפטרת שבת "החודש" (יחזקאל מה) כוללת בתוכה את שני ענייני היום: מצד אחד היא עוסקת בחג פסח, שתיאורו מובא בין חזיונות המקדש של יחזקאל כלפי העתיד לבוא; ומצד שני היא עוסקת בקורבנות המועדים, וביניהם גם בקורבנות ראש חודש.

בין הדינים המתוארים ביחזקאל, לבין הנאמר בתורה, יש הבדלים. כך גם ביחס לראש חודש: בתורה נאמר, כפי שאנו קוראים במפטיר, שקרבן ראש חודש הוא - "פרים בני בקר שנים ואיל אחד, כבשים בני שנה שבעה תמימים", ואילו בהפטרה - "וביום החודש פר בן בקר תמימים, וששת כבשים ואיל, תמימים יהיו".

ברכה והצלחה ופרנסה טובה לקייטרינג "מברלי"

בהשגחת הר"ה"ג שלמה מחפוד שליט"א ובהנהלת **בואיר לריאף** הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן פאר הדור הר"ה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א לרפואתם והצלחתם של מזכיי הרבים על מאכליהם הערבים לחיך. פרטים והזמנות **054-7672422**

כרכה והצלחה

לאבי וג'לייט ויחי' הי"ו על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה לילדיהם. שיתגשמו משאלות לטובה.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הר"ה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"מאפיית בית הלחם"**

כרכה והצלחה

לשי ורחלי **לביא הי"ו** על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה שלימה להילה בת רחלי, וברכה והצלחה לכל ילדיהם.

"קול נען וקול אנה, קול חתן וקול כלה"

מזל טוב ואיחולים לבניי לזידינו **אפרים ומלכה דוידה הי"ו** **אבינעם ועליזה זהרי הי"ו** לנישואי **תומר נ"י** עם **שני** מנב"ת יה"י שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה לבנין עדי עד ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

כרכה והצלחה

לחיים ואריאלה דוידה על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה לילדיהם. שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ויראו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

כרכה והצלחה

לחיים ואריאלה דוידה על הסיוע לזיכוי הרבים. שיזכו לפרנסה טובה, רפואה שלימה וברכה לילדיהם. שיתגשמו משאלות ליבם לטובה ויראו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם.

"מסורת" כל-בו לבית היהודי

מצות מהודרות רכות עבודת יד או מכונה תמנוית בהשגחת הר"ה"ג **יצחק רצאבי** שליט"א והרה"ג **שלמה מחפוד** שליט"א ניתן להשיג גם **יין בציר-בית יוסף, שמן זית, ותבלינים כשרים לפסח, רחמים :** **052-2492533**

בריאות והחלמה איתנה :

רחמים יצחק-פור בן **מרים הי"ו** **ציון נאמן** בן **מרים הי"ו** **משה נאמן** בן **מרים הי"ו** **מרדכי יעקובי** בן **ציפורה הי"ו** **אברהם נאמן** בן **מרים הי"ו** **ישראל פרגי רפאל** בן **מרים הי"ו** **יוסף חיים גאלי** בן **ג'מו הי"ו** **באבאי באבאי** בן **מורורי הי"ו** **מיכל בת מינה מנב"ת** **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

לע"נ החסיד והענו

רחמים שלומזה ז"ל בן **מנשה ורחל ז"ל** שנפטר ב' ניסן תשנ"א **לע"נ הצדיק והענו** **אלעזר מועלתי ז"ל** בן **מרדכי ז"ל** שנפטר א' ניסן

אזכרה במלאת 11 חודש

לפטירתה של הצנועה הענוה **אביבה בן-אבו ז"ל** בת מסעודה ור' יעיש זצ"ל **תתקיים ביום רביעי** ה' ניסן, תשע"ב (12-03-28) 16:30 - עליה לבית העלמין. 17:30 - מנחה, דרשות, ערבית וסעודת מצווה **באולם ביהכ"נ "אוהל מועד"** רח' הנשיאים 3 יבנה.

אזכרה במלאת 11 חודש

לפטירתה של הצדקת הענוה **רבקה יעקובי ז"ל** בת פרי ז"ל **תתקיים ביום שלישי** ד' ניסן, תשע"ב (12-03-27) **באולם בית הכנסת "עזרא הסופר"** רח' גיבורי החיל 1 יבנה. מנחה, דרשות, ערבית וסעודת מצווה.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמות :

סולטנה באבאי בת שמחה ז"ל **מרים לאלזרי בת ביבי ז"ל** **שמחה בר-דיין בת עזיזה ז"ל** **רבקה יעקובי בת פרי ז"ל** **עטייה בן חנה חג'אג' ז"ל** **דיאמנטה חג'אג' בת רגילה ז"ל** **שרה נאמן בת מזל ז"ל**

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל **אליהו רחמני בן מסעודה ז"ל** **ניסים נסימי בן ביבי ז"ל** **שלום נביאן בן טוטי ז"ל** **עזרא נסימי בן פרי יצחק ז"ל** **יצחק בנאי בן לאה ז"ל** **סעדה סויסה בת איזה ז"ל**

לע"נ **מרדכי לארי ז"ל** בן **שלמה ושרה הי"ו** נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן **אברהם וזליכה ז"ל** נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

054-9151601

יח"ל ע"י ארגון "אברהם יגל"

אל תקרי הליכות אלא הלכות

הלכות ברכת האילנות

א. "היוצא בימי ניסן וראה אילנות שמוציאין פרח, אומר: בא"י אמ"ה שלא חיסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות ליהנות בהם בני אדם"; ואינו מברך אלא פעם אחת בכל שנה ושנה, ואם איחר לברך עד אחר שגדלו הפירות, לא יברך עוד (שו"ע או"ח רכז, א). זריזין מקדימין למצוות, ולכן טוב לברך ברכה זו ברי"ח ניסן. עבר ניסן ולא ברך, יברך בלא שם ומלכות (ברכ"י-יוסף רכז, ה).

ב. הברכה נתקנה דווקא על אילני מאכל ולא על אילני סרק. אין לברך על אילנות מורכבים, אך מותר לברך על אילנות בזמן שהם עדיין עורלה.

ג. עבר וראה עצים עם פרחיהם ולא ברך - יכול לברך בפעם הבאה (שלא כמו ברכת "שהחיינו", שאם כבר אכל פרי חדש ולא ברך - שוב לא יברך).

הלכות הגעלת והכשרת כלים לפסח

א. כל כלי שהשתמשו בו בחמץ, אסור להשתמש בו החל מזמן שהחמץ נאסר באכילה, ואם רוצה להשתמש בו, חייב להכשירו כפי שיבואר להלן.

יש מספר דרכים לביעית חמץ:

ע"י אש בלי מים.

ע"י בישול בכלי ראשון.

ע"י בישול בכלי שני.

ע"י שהיה ארוכה של החמץ בכלי.

ע"י שהיית חמץ חריף בכלי.

ב. הכלל שנתנו חז"ל להכשרת כלים הוא: **כבולעו כך פולטו**, דהיינו באותה דרך שהכלי בלע את החמץ, כך יפלוט את החמץ שבו.

ג. כלי שבלע בכלי שני, בעירוי, בכבוש, בחריף, הִכְשֵׁרו כפי רוב תשמישו. בכלי שני או בעירוי כדלהלן וטוב להחמיר ולהגעיל אותו ברותחין. [עיי' שו"ע תנ"א סי' ו']

ד. אין מגעילים כלים בחול המועד פסח. אמנם אם יש צורך מיוחד להכשיר בפסח יכשיר על ידי ליבון. [עיי' רמ"א תנ"ב סי' א']. ובשעת דחק ישאל שאלת חכם. [עיי' כה"ח שם סי"ק כ"ח].

כללי הגעלה

א. לפני ההגעלה יש לנקות את הכלי מכל לכלוך וחלודה. אבל אין חיוב לנקותו מן הכתמים שאין בהם ממשות. אם יש גומות בכלי ואי אפשר לנקותם היטב, ישרוף את אותם המקומות כדי שיישרף החמץ שבתוכם, ואחר כך יגעילו. ואם אי אפשר לנקות היטב הגומות והסדקים וגם אי אפשר ללבן שם, כך אי אפשר להכשירו. ב. כל כלי שמועילה לו הגעלה, יכול גם ללבנו ליבון קל דהיינו לחמם אותו עד שיישרף עליו קש מבחוץ.

ג. כיצד מגעילים? מכניסים את כל הכלי לסיר גדול עם מים רותחים המעלים בועות, ומִשְׁקִים את הכלי מעט בתוך המים כדי שיפלוט הכלי את החמץ אשר בלע ובזה הכלי מוכשר. ויש לשוטפו במים קרים אחר כך.

ד. כלי שעלול להתקלקל במים רותחים, כגון כלים המודבקים בדבק, ואפילו אם רק הקת מודבקת בדבק, אי אפשר להכשירו בהגעלה. משום שיש לחוש שמא לא יגעילו יפה.

ה. כל כלי שאי אפשר לנקותו היטב, כגון נפה, שקי קמח, סלים של בד, מגרדת וכן כלי שפיו צר ואי אפשר לשפשו מבפנים, **לא מועילה להם הגעלה**.

ו. כלי שיש בו גומות שאי אפשר לנקותם, ילבן את מקום הגומות, ובפרט בין הידיות לסירים. ואם מחוברים ע"י הברגה יש לפרקם.

ז. טוב להימנע מלהשתמש בכלים המיועדים להכשרה **במשך עשרים וארבע שעות לפני הכשרתם**.

וטוב לכתחילה להכשיר את הכלים בשעה שעדיין החמץ מותר באכילה ולא ימתין עד לרגע האחרון.

ח. טוב להניח בתוך כלי ההגעלה אפר או מעט סבון וכד' בכדי לפגום את הטעם של המים.

הוקדש לעילוי נשמת הצנוע והישר
עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל

"מכל מלמד" השכלתי..."

מהו "קורבן"? כלשם מה צריך קורבן?

א. "קורבן" = מהמילה קרוב. האדם בעת חטאיו מתרחק מהקב"ה. על ידי הבאת הקורבן, אמירת הוידוי והחזרה בתשובה, הרי הוא מתקרב שוב לאביו שבשמים.

ב. "קורבן" = דבר הקרב במקום, כתחליף. חטא האדם. לכן מביא מן החי להקריבו לפני הקב"ה כתחליף לגופו ונפשו של האדם החוטא. בכך רואה הוא מה נעשה לגוף הבהמה ולדמה (הוא הנפש), וכך מקבל על עצמו לחזור בתשובה ולסור ממעשיו הרעים.

ג. "קורבן" = מתנה, תודה. הקרבת הקורבן מהווה גם דרך אמירת תודה לבורא עולם על הטוב שגמל את האדם.

עצם הבאת הבהמה כקרבן שמכפר, היא ההכנעה שאדם חוזר בתשובה ונכנע. והכניעה לא שלמה אלא אם כן יראה בעיניו מה שעושים לבהמה ויחשוב ויתבונן שהכל היה צריך לעבור עליו, וזהו שהאדם מביא את הבהמה הרי הוא מתעלה וגם הוא מתעלה עמו בכך שגרמה לאדם להיות מתוקן על ידה. וכמו שמותר לנו לשחוט בהמה כדי לאכול ולהתחזק בגופנו ובכך היא מתעלה ומגיעה לשלמותה, כי הרי זהו יעודה **שסוף בהמה לשחיטה** כי הסוף והתכלית שלה נתקנת בזה ע"י השחיטה, ואין בכך שום גזל כי לכך היא נבראה והיא אף שמחה בזה על אחת כמה וכמה שמותר להביא בהמה לתיקון הנפש.

"עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל'

פתח אהל' מועד יקריב אתו לרצונו לפני ד'" נתבאר כאן 3 תנאים בהבאת קורבן. זכר, תמים, לרצונו. הרב זלמן סורוצקין כתב שנשים לב. **זכר** זה כל אחד יכול לבדוק, לאו דווקא מביא הקורבן וגם את היותו **תמים**, יכול כל אחד לבדוק. אולם שיהיה הקורבן **לרצונו**, זה אף אחד לא יכול לבדוק, גלוי וידוע רק לפני בוראו. כי רק ד' יודע אם "לרצונו" ואם לאו. (ב. בר דייני הי"ו)

רפואה אלטרנטיבית

תזונה: אז כמה סידן באמת צריך?

בריאות העצם מותנית בצריכת סידן, המינרל החיוני ביותר לבניין ושימור העצמות. חשוב לכלול בתזונה חלב ומוצרי חלב כדי לספק לגוף את כמות הסידן הנדרשת. הגורמים החשובים ביותר לבריאות העצם הם פעילות גופנית וצריכה מתאימה של סידן וויטמין D. סידן הוא המינרל החיוני והחשוב ביותר לבניית עצמות והוא זה שקובע את חוזקו. גוף האדם אינו מסוגל לייצר סידן ולכן חשוב לקבל אותו מהמזון.

חלב ומוצרי חלב מהווים מקור עיקרי לסידן בזכות תכולת הסידן הגבוהה שבהם ובשל העובדה שהם מספקים סידן הנספג היטב בגוף. בנוסף לסידן, חלב ומוצרי חלב מספקים גם זרחן ומגנזיום והמוצרים המועשרים מספקים גם ויטמינים נוספים.

” ואבותינו סיפרו לנו ”

גניבה תציל ממוות

יהודה שימש כמנהל עבודה באחד הישובים במרכז הארץ. בוקר אחד פנה אליו פקח בשם אורי וביקש לשוחח עמו בקשר לאחד הפועלים. אורי השאיר את רכבו ליד בניין המועצה. יהודה אספו בטנדר, והם נסעו לביתו של יהודה המרוחק כחצי קילומטר משם. בסיום שיחתם ביקש אורי להסיעו בחזרה לבניין המועצה, שם החנה את רכבו. עשרים מטרים לפני שהגיעו למקום, צעק אורי: ”תראה, גונבים לי את האוטו!“

יהודה הבחין במכונית מדגם פונטיאק שיוצאת לאחור מהחניה ולאחר מכן מזנקת לדרכה.

הוא ניסה להרגיע את אורי: ”אולי זו אשתך?“ לא, המפתחות נמצאים רק אצלי.“

יהודה הציע: ”ניסע אחריו ונחכה לשעת-כושר לחסום אותו“. הטנדר נסע בעקבות הפונטיאק. ביציאה מתחום השיפוט האיץ יהודה את המהירות וחסם את הרכב הגנוב. הגנב נבהל, נסע אחורנית, עלה על המדרכה ועקף אותם. יהודה התקשר למשטרה ודיווח על גניבת הרכב, ועל כך שהם דולקים אחריו בכיוון יער חולדה. הוא ביקש שיציבו מחסומים בצומת טל-שחר, שהגנב מוכרח להגיע אליו.

בשלב מסוים הגנב הגביר את מהירותו והם איבדו קשר עין עם הרכב הגנוב. אורי היה מודאג מאוד. יהודה ניסה להרגיעו: ”ימה אתה דואג כל-כך? במקרה הכי גרוע הביטוח יפצה אותך.“

אורי השיב: ”הבעיה שלי היא לא הביטוח...“ ולא פרט יותר. הם הגיעו ליער חולדה ויהודה אמר לפתע: ”יש לי הרגשה שהגנב מתחבא פה...“

הוא פנה לעבר היער והחנה את רכבו בכניסה. הם התפצלו על-פני האזור המיוער והגיעו לשביליו הנסתרים. לאחר שסיימו את החיפוש ולא מצאו, חזרו לרכבם. יהודה התעקש משום מה: ”בוא נעשה סיבוב ברכב. יש כמה שבילים שלא הגענו אליהם.“

הם נסעו באיטיות בכל השטח. כאשר עמדו לסיים את סריקתם, הבחין יהודה במתכת בהירה המבצבצת מבעד לעצים. ”נדמה לי שזה הרכב.“

הם יצאו והתקרב לעבר הרכב בזהירות, ונוכחו כי מדובר ברכב מסוג אחר. יהודה רצה להסתלק מיד, אבל הטרידה אותו העובדה המוזרה שמנועו של הרכב פועל.

הוא המשיך להתקרב עד שהבחין בגבר כבן חמישים וחמש עושה על כסא הנהג, ראשו מוטע על הנהג בתנוחת נמנום ומבטו קפוא. הוא סבר שהנהג עייף מהדרך ועצר להתרענן בתנומה קלה, אבל אז קלט דבר מוזר נוסף. צינור ספירלי גמיש היה מחובר למפלט הרכב, ומשם נכנס דרך חריץ בחלון האחורי לתוך הרכב פנימה. לפתע קלט מה אירע: הנהג התאבד! הוא מיהר לפתוח את דלת הנהג לרווחה. ריחות רעילים פרצו מתוך הרכב. הוא ניער את הנהג שלא הגיב, סטר קלות על לחיו, ואז פקח הנהג את עיניו ומילמל: ”תעזבו אותי...“ יהודה צעק: ”מה אתה עושה לעצמך?!“

הנהג השיב במבט מיואש: ”תעזוב אותי, אני רוצה למוות.“ ”תגיד לי, אתה מאמין באלוקים?! אם היית יודע מה הוא עשה כדי שנגיע אליך ממש ברגע האחרון, לא היית מתייאש מהחיים...“ הנהג, שעדיין היה נתון להשפעת הגזים הרעילים, החל להתייפח. הוא סיפר על כך שביצע, מבלי להתייעץ עם שותפו, עיסקה גרועה שבה איבד את כל כספו. איך אסתכל לשותף שלי בעיניים?! מה אומר לאשתי?! יהודה עודדו: ”אל תדאג. הזמן יעשה את שלו. יש בחיים הפתעות לטובה ולא רק לרעה...“ יהודה הזעיק אמבולנס והתקשר גם למשטרה. לאחר זמן קצר הוזנק מסוק לאיתור מקומם והגיעו

אמבולנס וניידת משטרה. יהודה כמעט שכח מהרכב הגנוב, שנראה כעניין פגוע לעומת מקרה ההצלה שנפל לידם. כאשר יצאו מהיער אמר: ”הצלחנו להציל אדם, אבל את הפונטיאק שלך עוד לא מצאנו.“ אורי השיב: ”אתה נורמלי?! אתה מצפה שהגנב יחכה לנו עד שנסיים את המצווה...“ יהודה, שחש כי זוהי שעת רצון, לא ויתר והמשיך לנסוע הלאה עד שהגיעו לצומת טל-שחר. שם אמר: ”אם הייתי במקום הגנב, הייתי ממשיך פנימה ולא פונה לצדדים.“ הוא נכנס לתוך המושב ופנה ימינה. הם התקרב לסופרמרקט ואז החל אורי לצעוק: ”הנה האוטו שלי!“ הרכב חנה ליד החנות.

יהודה שאל: ”אתה בטוח? אל תתקרב אל הרכב. כנראה הגנב מסתתר ועורך תצפית.“

אורי לא שמע ליהודה ורץ לרכבו, נכנס פנימה ושלח את ידו מאחורי ההגה כמחפש דבר-מה. הוא הוציא שקית ניילון גדולה ונופף בה בטירוף, רץ לעבר יהודה המשתאה, חיבקו ונישקו: ”כל הכבוד יהודה! הצלת את הכסף שלי! אתה חושב שדאגתי לרכב?! שחברת הביטוח תדאג... לא האמנתי שאראה בחיים את הכסף הזה... ארבעים אלף שקלים במזומן...“ (עודד מזרחי)

”אשר זשיא יחלא“ (ויקרא ז-כב)

לשון אשרי - אשרי הדור, שהנשיא שלו נותן לב להביא כפרה על שגגתו. (רש"י)

לקהל המשתתפים בשמחת בר המצווה של אחד מילדי העיר בני ברק נכונה הפתעה: בפתחו של אולם השמחות נראתה לפתע דמות מוכרת. ”הסטייפלר!“ עברה לחישה מפה לאוזן. והכל קמו ממקומותיהם, מבקשים לחזות בחדרת פניו של הצדיק, אשר זה זמן רב אינו יוצא-מפאת חולשתו מפתח ביתו.

נרגשים במיוחד היו בני משפחתו של חתן השמחה, נרגשים ונבוכים כאחת. הרי אין הם קרובי משפחה של רבי יעקב ישראל קנייבסקי. על מה ולמה זכו הם אפוא, כי הצדיק, ששנים רבות אינו משתתף אף בשמחות משפחתיות יגיע דוקא לשמחתם?!

עד מהרה התבררו הדברים. שכן, עם הכנסו לאולם השמחות ביקש הסטייפלר לשוחח ביחידות עם חתן בר המצווה. נפעם לחלוטין שמע הנער מה בפיו של צדיק הדור. בתום השיחה, עזב האורח הנכבד את המקום. ”מה אמר לך?“ הקיפו הנוכחים את הנער, ”מה אמר לך הסטייפלר?“

נחנק מהתרגשות הצליח הנער לפלוט: ”הוא בא לבקש ממני מחילה...“ הסתבר, כי אביו של חתן השמחה נוהג להתפלל בבית המדרש ”לדרמן“, בו התפלל הסטייפלר זצ"ל. בעת שהיה הילד כבן שבע שנים, נדמה היה לו, למרן זי"ע, כי הילד לומד בזמן התפילה. הוא גער בו על כך ואחר כך התברר לו כי סידורו של הילד דומה היה לגמרא והילד אמנם התפלל ולא למד. כיון שכן, חפץ הצדיק לבקש את מחילתו של הילד, אך לפי שקטנים (טרם בר-מצוה) אינם בני מחילה - לא יכול לבקש את מחילתו. לפיכך בירר הסטייפלר זצ"ל מה שמו של הילד ומה גילו. שש שנים שמר את הדבר בליבו ובהתקרב מועד בר המצווה של הנער, בקש לדעת היכן תיערך שמחת המצווה ומיד עם צאת הכוכבים, ביום בו מלאו לנער י"ג שנים והוא יצא מגדר ”קטן“, מיהר הצדיק לבקש את מחילתו... (מעשיהם של צדיקים).

אם יש ברשותכם סיפור מרגש בעל משמעות

הטומן בתוכו דברי מוסר, הנהגות או חוכמת חיים,

אנא העבירו למערכת העלון. טל': 054-9151601

או בדואר אלקטרוני: avi.musai@siemens.com